Ἔτος Δ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1914. Ἀριθ. 193.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΟΡΙΖΩΝ ΖΟΦΟΥΤΑΙ

Τὸ ἀναμενόμενον πάντοτε, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐξ ἄλλου ἀμφίβολον κλείσιμον τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὸ πολυειδῶς ἐξηγούμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλείστων θεωρούμενον ὡς ἀσφαλὲς ἐχέγγυον τῆς ἀπὸ τῆς οὐδετερότητος ἐξόδου τῆς παλιμβούλου Τουρκίας, μολονότι ἐπέτεινε τὰς παρ' ἡμῖν ἀγωνίας, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον συνετέλεσεν εἰς καθαρισμὸν τῆς ἰδικῆς μας θέσεως, καίτοι ὁ σωβινισμὸς τῶν πολλῶν ἐπίστευεν, ὅτι, ἅμα ὡς ἤθελε κινηθῇ ἡ Τουρκία, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐτίθετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀντάντ παρακαλουμένη πρὸς τοῦτο.

Ἡ Τουρκία φαίνεται κινουμένη, καίτοι ἄκρως καὶ τοῦτο ἀμφίβολον, ἡ δὲ Ἑλλὰς δὲν παρεκλήθη νὰ παρατάξῃ τὸν στρατόν, ὃν αἱ διάφοραι γερουσίαι ἐβεβαίουν, ὅτι ὁ σὲρ Ἔλλιοτ ἐζήτησε πρὸ καιροῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἰσχυροὶ, ἴδια ἕκαστος ἐπιδιώκοντες συμφέροντα, εὐχαρίστως θὰ ἐδέχοντο οἱανδήποτε σύμπραξιν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἀζημίωτόν των. Οὐδεμίαν ἀπέναντι οὐδενὸς ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν, οὐδεμίαν ἀπέναντι οὐδενὸς ἀναλαμβάνουσιν εὐθύνην. Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου γράφουσιν, ὅτι, ὅταν στρωθῇ ἡ Τράπεζα τῆς διανομῆς, θὰ παρακαθήσωσι μόνον ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ εὑρεθῶσι δρῶντες. Μολονότι δὲ θεωροῦσιν ὡς ἐπικαιροτάτην τῆς ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἔξοδον τῆς Ἰταλίας ἐξ ἑνὸς καὶ τῆς Ρωμουνίας ἐξ ἑτέρου, θέλουσι νὰ ἐξέλθωσι τῆς οὐδετερότητος ἐπὶ ἰδίῳ ἑκάστη κινδύνῳ καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, οὐχὶ δὲ ἐπὶ θετικοῖς ἀνταλλάγμασι. Τοῦτ' αὐτὸ φαίνεται συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς καὶ δι' αὐτὸ ἡ κυβέρνησις, ὀρθῶς σκεπτομένη, τηρεῖ τὴν στάσιν της, τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος, διότι διαισθάνεται τὶ σημαίνει πλέον τὸ ἐμπιστεύεσθαι εἰς τὴν καλὴν πίστιν τῶν πρὸς ἴδια συμφέροντα ἀγωνιζομένων συμμάχων.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1877 ἡ Ρωσσία, εὑρεθεῖσα πρὸ ἀδιεξόδου ἐκ τῆς κρατερᾶς ἀντιστάσεως τῆς Τουρκίας, ἐζήτει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ συμμάχους καὶ, ὡς ἀπηυθύνθη τότε εἰς τὴν Ρωμουνίαν, ἀπηυθύνθη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας κατεῖχον τότε, ὡς γνωστὸν, οἱ ἐν τῇ πολιτικῇ ἀριστεῖς, ὑπὸ τὸν πομπῶδη τίτλον οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, ἥτις, ἀντελαμβάνετο τὸ τελείως ἀδύνατον τῆς ἀναμίξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀγῶνα, διότι οὔτε στρατὸν οὔτε στόλον εἶχε. Ἡ ἐκ τῶν ὁδῶν ὅμως πίεσις τοῦ ἑλληνικοῦ σωβινισμοῦ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἀπεφάσισαν μὲ ὅ,τι ἔχομεν καὶ ὅ,τι δὲν ἔχομεν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς οὐδετερότητος, ἂν ἦτο δυνατὸν ἡ ἐξωθοῦσα ἡμᾶς εἰς δρᾶσιν Ρωσσία, ἅμα ὡς συνωμολόγει ἀνακωχὴν, νὰ περιλάβῃ καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ ἀνακωχῇ, ἵνα μὴ, ἐπωφελουμένη ἡ Τουρκία τῆς περιόδου ἐκείνης, συγκεντρώσῃ καθ' ἡμῶν δυνάμεις ἱκανὰς νὰ μᾶς συντρίψωσι. Δὲν ἐζητήσαμεν αὐξήσεις ὁρίων, δὲν ἐζητήσαμεν ἀμοιβὰς, ἐζητήσαμεν, χάριν τῆς συνδρομῆς ἣν θὰ προσεφέρομεν, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, ἣν χάριν τοῦ ἰσχυροῦ θὰ ἐξεθέτομεν εἰς κίνδυνον. Ἐν τούτοις μᾶς τὴν ἠρνήθησαν καὶ ἡ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις κατέθηκε τὴν ἀρχὴν, ἐν ᾧ αἱ οἰκίαι τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν Ὑπουργῶν ἐλιθοβολοῦντο, διότι εἶχον τὴν αὐταπάρνησιν νὰ σώσωσι τὴν πατρίδα. Ἡ Ρωμουνία ἔτεινεν εὐήκοον τὸ οὖς εἰς τὰς παρακελεύσεις, κατῆλθεν ὁ γενναῖος αὐτῆς στρατὸς εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τοιαύτην παρέσχε πρὸς τοὺς ρωσσικοὺς στρατοὺς συνδρομὴν, ὥστε ἐξησφάλισαν τὴν νίκην. Ἐπῆλθεν ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, δι' ἧς ἐδημιουργήθη εἷς λαὸς δούλων, ὁ Βουλγαρικὸς, ἐλεύθερος μὲ γεωγραφικὰ ὅρια ἱκανὰ νὰ καταπνίξωσι πᾶσαν ἄλλην ἐθνικότητα, ὡς ἀμοιβήν της δ' ἡ Ρουμανία, διὰ τὴν ἀνυπολογίστου ἀξίας συνδρομήν της ἔσχε τὸν παρὰ τῆς Ρωσσίας σφετερισμὸν μέρους τῆς χώρας της, τῆς Βεσσαραβίας. Αὐτὰ εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς πρὸς τοὺς μεγάλους συμπράξεως τῶν μικρῶν.

Τὶς δὲν ἐνθυμεῖται κατὰ τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον, ὅτε ἡ Ἰταλία ἐπεχείρησε τὴν ληστρικὴν κατὰ τῆς Τριπολίτιδος ἐπιδρομὴν, τοὺς ὑστερικούς μας ἐνθουσιασμοὺς, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καταλήψει των δωδεκανήσων καὶ τῆς δυσφορίας μας ἐπὶ τῇ μὴ καταλήψει καὶ τῶν λοιπῶν, διότι ἐφαντάσθημεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἐθυσίαζε καὶ χρῆμα καὶ ἄνδρας ἵνα παραδώσῃ ἡμῖν ἐλευθέρας τὰς νήσους; Ἀλλ' οἷα ἀφύπνισις! Ἐντούτοις δὲν ἐδιδάχθημεν δὲν σωφρονοῦμεν καὶ διαρκῶς θέλομεν ν' αὐταπατώμεθα, φρονοῦντες ὅτι οἱ ἰσχυροὶ ἐργάζονται ὑπὲρ ἡμῶν

Μόνον ἂν τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν συμπίπτωσι πρὸς τὰ ἰδικά μας, τότε καὶ μόνον θὰ τοὺς ἴδωμεν φίλους μας ἀτυχῶς, τὰ πράγματα μαρτυροῦσι περὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐνωτισθῇ πᾶς ἐχεφρονῶν. Ἡ Ἑλλὰς μόνον ἐφ' ἑαυτὴν πρέπει νὰ στηρίζηται καὶ μόνον ἀπὸ τὰς ἰδίας δυνάμεις νὰ ἐλπίζῃ. Ἂς λείπουν ἑπομένως οἱ ἀποτυφλοῦντες σωβινισμοὶ, εἰς στιγμὰς καθ' ἃς τὰ πράγματα μόνον εἰς ἀγωνίας καὶ φόβους μᾶς ἐμβάλουσι, οὐδόλως δικαιολογοῦντα οἱονδήποτε σωβινισμόν. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας νὰ πλανώμεθα καὶ τὰ πράγματα νὰ δικαιώσωσι πάντα σωβινισμόν.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΩΝ

Γ'.

Οὕτω λοιπὸν παρασκευασθεὶς ὁ πόλεμος, διπλωματικῶς μὲν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀτυχέστατος, ὑπὸ τῶν Συμμάχων δὲ ἐπιβεβλημένος ὡς ἐκ τῶν γεγονότων, ἤρξατο δι' ἀμέσου μὲν ἐπιθέσεως τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων διὰ τῆς βελγικῆς χώρας, διὰ καταπατήσεως δὲ καταφανοῦς τοῦ διεθνοῦς δικαίου εἰσχωρήσας εἰς οὐδέτερον ἔδαφος, ὅπερ ἐκ τῶν πρώτων αὐτὴ ἡ Γερμανία ἄλλοτε ἀνεγνώρισε καὶ ἐπισήμως ἐκήρυξε διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ τοῦ Βελγίου καὶ τὸ δουκᾶτον τοῦ Λουξεμβούργου παρὰ τὰς συνθήκας κατεπατήθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν στρατιῶν, ἡ δὲ παρασπονδία αὕτη ἤγαγεν εἰς πόλεμον τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ γενικὴ καὶ ταχεῖα τῆς Γερμανίας ἐπιστράτευσις συνήγαγε μέγαν ἀριθμὸν στρατοῦ, ὅστις διῃρέθη εἰς ἑπτὰ μεγάλας στρατιὰς ἢ τμήματα, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐκ τῶν ὑπ' ἀρ. 2, 5 καὶ 6 σωμάτων ἀποτελουμένη ὡδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ φὸν Κλοὺκ καὶ ἐξεκίνησε διὰ τοῦ Νιβὲλ—Μὸνς τοῦ Βελγίου κατερχομένη εἰς Καμπραὶ πρὸς τὴν ἄκραν δεξιὰν τοῦ ὅλου στρατεύματος, ἥτις λέγεται κοινῶς δεξιὰ πτέρυξ. Παρ' αὐτὴν ἡ β'. στρατιὰ ἐκ τῶν 7, 9 καὶ 10 σωμάτων ὑπὸ τοῦ Μπύλωβ διὰ Σαρλερουὰ καὶ Μωμπὲζ—Λαφὲρ. ἡ γ'. ἐκ τῶν 3 καὶ 11 ὑπὸ τοῦ φὸν Χάουζεν διὰ Ναμὺρ καὶ Μιζιὲρ—Ρετέλ, ἡ δ'. ἐκ τῶν 1, 4 καὶ 19 μετὰ τοῦ 3 Βαυαρικοῦ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου τῆς Βυρτεμβέργης εἰσῆλθεν εἰς τὰ νότια τοῦ Βελγίου καὶ ἀκολουθήσασα τὸν ποταμὸν Αἶν ἔφθασε πρὸς Β. τοῦ Μὸντ-μεδύ. Ἡ έ. ἐκ τῶν 8 καὶ 16 μετὰ τοῦ 2 Βαυαρικοῦ ὑπὸ τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας εἰσῆλθεν εἰς Λογγβὺ καὶ φθάσασα εἰς Μὲτς εὑρέθη πρὸς Β. τῆς Βερδὲν, ἡ ς'. ἐκ τοῦ 13 καὶ 21 μετὰ τοῦ 1 Βαυαρικοῦ ὑπὸ τοῦ διαδόχου τῆς Βαυαρίας εἰσῆλθε νοτίως τοῦ Μὲτς καὶ ἔφθασε μεταξὺ Νανσὺ καὶ Τούλ. Καὶ ἡ ζ'. ἐκ τῶν 14, 15 καὶ τοῦ 14 Αὐστριακοῦ ὑπὸ τοῦ φὸν Ἔριγγεν διὰ τῆς Ἀλσατίας ἔφθασε πρὸ τοῦ φρουρίου τοῦ Μπελφὸρ, αὕτη δὲ ἀπετέλει τὴν ἄκραν ἀριστερὰν ἢ πτέρυγα, ἐν ᾧ ἡ έ. καὶ ς'. στρατιὰ ἀπετέλουν τὸ κέντρον. Τοιαύτη ἦτο ἡ παράταξις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ πορεία ἣν ἠκολούθησεν τὰς πρώτας

ἡμέρας, ὥστε ἐσχηματίσθη τότε ἡ γραμμὴ αὐτοῦ ἀπὸ Καμπραὶ, Μωμπὲζ, Λαφὲρ, Μεζιὲρ, Ρετὲλ, Αἴν (Μοντμεδὺ), Μὲτζ (Β. Βερδὲν), Ναν-σὺ, Τοὺλ, Μπελφόρ. Διὰ δὲ τῆς ὁδοῦ ταύτης συνήντησε τὰ φρούρια τῆς Λιέγης, Νάμουρ, Σαρλερουὰ, Ζιβὲ, Λογγβὺ, Βερδὲν μέχρι Μπελ-φὸρ, ἔνθα ἐγένοντο αἱ πρῶται ἐπιθέσεις καὶ αἱ φοβερώτεραι μάχαι τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Ἀναμνησθῶμεν ἤδη τῆς πολεμικῆς τοῦ 1870 στρατιᾶς καὶ περιληπτικῶς ἀναφέρωμεν τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς κατανόησιν τῶν τότε καὶ σύγκρισιν ἐκείνων πρὸς τὰ παρόντα.

Ὁ πόλεμος ἐκηρύχθη τὴν 19 Ἰουλίου 1870, ἤδη τὴν 31 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Τὸ σχέδιον τῶν Γερμανῶν ἦτο νὰ συναχθῶσιν εἰς τὸ Βαυαρικὸν Παλατινᾶτον καὶ νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ κυρίου σώματος τῶν Γάλλων, οἵτινες ἐσκόπουν νὰ ἑνωθῶσιν εἰς Μὲτς ἕως Στρασβούργου, νὰ διαβῶσι τὸν Ρῆνον (εἰς Μαζᾶον), οὐδετέρων δὲν ὄντων τῶν Γερμανικῶν κρατῶν, ὡς ἐπίστευον τότε, νὰ φθάσωσιν εἰς Ἄλδιν καὶ ναυτικῶς νὰ κατωρθώσωσι ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς Ἀννόβερον καὶ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν Δανῶν διὰ νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐκ νώτων. Ἤδη δὲ οἱ Γερμανοὶ ἐζήτησαν νὰ προλάβωσι τοὺς Γάλλους εἰσερχόμενοι εἰς Βέλγιον καὶ Λουξεμβοῦργον καὶ ταῦτα ἔχοντες ἐξασφαλισμένα νὰ ἐπιτεθῶσι κυρίως κατὰ τοῦ μεγάλου στρατιωτικοῦ σώματος τῶν Γάλλων καὶ διασπῶντες αὐτὸ νὰ φθάσωσιν εἰς Παρισίους ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου ἐκ τῶν παραλελυμένων δυνάμεων τῆς Γαλλίας, ἥτις μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιτεθῇ ἤδη, ἀλλ' ἀμυνομένη νὰ ὑποχωρῇ μεθ' ὅλων τῶν στρατευμάτων ἀκεραίων καὶ σθεναρῶν εἰς σημεῖον, καθ' ὃ αἱ γερμανικαὶ δυνάμεις ἐξηντλημέναι καὶ διεσκορπισμέναι εἰς μεγάλην ἔκτασιν, νὰ δύναται νὰ διασπάσῃ αὐτὰς καὶ ἀποκόπτουσα τὰ ἄκρα νὰ προσβάλῃ διὰ μεγάλων δυνάμεων τὸ κέντρον τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων, ἐν ᾧ ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἄκρα θὰ ἀπεκλείετο πέραν τῶν Παρισίων, ἐξ ὧν θὰ ἐξήρχετο ἡ ἐφεδρεία καὶ ἡ ἐθνοφρουρὰ, ἡ δὲ ἀριστερὰ θὰ κατεκερματίζετο ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς παρατάξεως ἀπὸ τῶν ΝΑ. συνόρων. Καὶ τότε μὲν οἱ Γάλλοι διεσπάρησαν καὶ ἀπεκλείσθησαν εἰς τὰ διάφορα φρούρια, ἅπερ πολιορκηθέντα παρεδόθησαν μετὰ μεγάλων δυνάμεων καὶ ὁ στρατὸς παρέλυσεν, ὅτε δὲ ἔφθασαν οἱ Γερμανοὶ εἰς Παρισίους δὲν ὑπελείποντο εἰμὴ λείψανα πανικοβλήτου καὶ ἐλεεινοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ἕτερος δὲ τοιοῦτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρασκευασθῇ οὐδὲ πρὸς ἄμυναν, διὸ ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἐκρίθη ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστ ματος, καθ' ὃ αἱ τρεῖς στρατιαὶ ἀποτελούμεναι ἐκ τῆς δεξιᾶς ὑπὸ τον Στάϊνμετς, ἥτις διὰ Κοβλεντίας εἰσβαλοῦσα περιέζωσε ταχέως τὴν ἀριστερὰν τῶν Γάλλων, ἐκ τοῦ κέντρου διὰ Μουγουντίας ὑπὸ τὸν Πρίγκηπα Φρειδερῖκον Κάρολον, ὅπερ κατετρόπωσε τὸν Ναπολέοντα καὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς διὰ Μαζάου ἐκ Μαγχάϊμ ὑπὸ τὸν διάδοχον τῆς Πρωσσίας Φρειδερῖκον, πάντων δὲ ἀνώταρος στρατηγὸς ἦτο ὁ Γουλιέλμος ἔχων τὸν Μόλτκε, οὗ τὸ σχέδιον συνεπληρώθη ἀπὸ 3 Αὐγούστου, ὥστε τρεῖς νῖκαι τάχιστα ἐσημειώθησαν, τὴν 4 εἰς Βαϊσεμβοῦργον, ὅπου ἡττήθη ὁ Μακμαὼν καὶ τὴν 6 δύο εἰς Βαὶρθ τῆς Ἀλσατίας καὶ εἰς Σπίριχεν αἵτινες ἐπήνεγκον τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ κόμητος Παλικάο. Τὴν 14, 16, καὶ 28 Αὐγούστου μεγάλη ἧττα τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς Μὲτς, Κολομβέϋ, Νουϊλλὺ (Ναπολέων), Μὰρς λὰ τοὺρ (Βαζαὶν), Σαὶν Πριβὰ καὶ Γραβελλότη (Μακμαών)· ἔφθασαν δὲ οἱ μὲν Γερμανοὶ ἐπὶ τοῦ Μώσα (διάδοχος Σαξωνίας Ἀλβέρτος) καὶ οἱ Γάλλοι εἰς Σιαλὼν (Μακμαών). Τότε ἐκινδύνευσαν οἱ Παρίσιοι, οἱ δὲ στρατηγοὶ Μακμαὼν καὶ Βαζαὶν δὲν ἠδύναντο νὰ ἑνωθῶσι καὶ τὴν 30 Αὐγούστου συνεκρούσθησαν οἱ στρατοὶ εἰς Βωμὸν καὶ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐκυκλώθη (Σεδὰν), ἔνθα ἐτραυματίσθη ὁ Μακμαὼν, διωρίσθη τοιοῦτος ὁ ἄπειρος Βίμπφφεν καὶ παρεδόθη ὁ Ναπολέων τὴν 7 μ. μ. τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Ὁ πόλεμος εἶχεν ἤδη λήξει καὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ ἦτο μία δημοκοπία τοῦ χειροτέρου εἴδους, ὅπως ἐπιβαρυνθῇ ἡ εἰρήνη πλειότερον καὶ καταπέσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ ἐθνικὸν γόητρον τῶν Γάλλων. Συνέπεια δὲ τῆς ἀπορρίψεως τότε τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης ἦτο ἡ πολιορκία τῶν Παρισίων ἐπὶ 132 ἡμέρας (19 Σεπτεμβρίου-28 Ἰανουαρ). ἡ παράδοσις τοῦ Στρασβούργου (27 Σεπτ.), ἡ πτῶσις τῆς Τοὺλ (15 Σεπτ.), ἡ παράδοσις τῆς Αὐρηλίας (11 Ὀκτωβρ.), τοῦ Μὲτς (29 Ὀκτ.), τοῦ στρατοῦ τοῦ Λείγηρος εἰς Μπὼν λα ρολὰνδ (28 Νοεμβ.) καὶ ἡ β'. παράδοσις τῆς Αὐρηλίας (2 Δεκεμβρ.), τελευταῖον δὲ ἦτο τὸ πάθημα τοῦ Βούρβαχη. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα ἡ εἰρήνη ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐν Βορδὼ Συνέλευσιν καὶ τὴν 1 Μαρτίου ἐψηφίσθη, ὡς ἠθέλησεν ὁ Βίσμαρκ, ἡ δὲ ὁριστικὴ τὴν 10 Μαΐου ἐν τῇ πόλει τῆς Φραγκφούρτης τοῦ Μαίνου.

Ἤδη δ' ὅμως τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον ἀπέφυγε τὴν πορείαν ταύτην καὶ τὴν ἐπιθετικὴν τοῦ στρατοῦ ἐνέργειαν περιορισθὲν εἰς τὸ προειρημένον σχέδιον, ὅπερ φαίνεται ἀποκλειστικὸν ἔργον τοῦ ἀρχιστρατήγου Ζόφφρ. Πλὴν ὅμως τούτου τότε μὲν ἡ Γαλλία εἶχεν εὑρεθεῖ εἰς πολιτικὸν σάλον δεινὸν, ὃν παρεσκεύασεν ἡ δικτατορικὴ ἐξουσία τοῦ Ναπολέοντος καὶ ὁ πόθος του ὅπως περιορίσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, οὗτος δὲ ἐκποδὼν ποιήσας τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων εἶχεν ἐμπιστευθεῖ τὴν διοίκησιν εἰς μετριότητα πανθομολογουμένην, τὸν δικηγόρον τῶν Παρισίων Αἰμύλιον Ὀλιβιὲ, ὅστις μὴ ἐλπίζων νὰ ὑψωθῇ τοσοῦτο, ἐνησμενίζετο νὰ ἦναι σύμβουλος τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις εἶχεν εὕρει ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πειθήνιον ὄργανον τῶν ἐπιβούλων αὐτοῦ σχεδίων. Ἦτον ἄρα πολιτικῶς ἡ Γαλλία διχονοοῦσα καὶ κεχολωμένη κατὰ τῶν αὐλικῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ κλῆρος ἦτον ἐναντίος καὶ ἐν γένει ἡ χώρα παραλελυμένη καὶ ὁ στρατὸς ἀπειθάρχητος καὶ ἡ ὅλη κοινωνία δὲν ἐφαίνετο ἔχουσα τὴν συναίσθησιν τοῦ κινδύνου, ὅστις τὴν ἠπείλει, οὐδὲ τῆς ἀβύσσου, εἰς ἣν ἐφέρετο ὀλεθρίως καὶ ραγδαίως. Ἐν ᾧ σήμερον ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἶναι ἤρεμος, τὰ κόμματα συναισθάνονται πάντως τὴν θέσιν των, διότι οὐδεὶς τὰ ἠπείλησεν, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τῆς πολιτείας προΐσταται ἀνὴρ ἀξίας μεγάλης καὶ πολιτικὸς ἐντριβὴς πάσης τῆς διπλωματικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεως, οἷος οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημοκρατίας. Σημειωθήτω δὲ ὅτι καὶ ὁ στρατὸς ἐμπνέει πεποίθησιν καὶ οἱ ἀρχηγοί του πνέουσιν ἐκδίκησιν καὶ γενικὴ ὑπάρχει ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἐκδικήσεως, ἐν ᾧ ἡ παρουσία τῶν συμμάχων καὶ ἡ δρᾶσις τῶν στρατιῶν τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν στόλων ἀνυψοῦσι τὸ φρόνημα καὶ ἐμπνέουσι τὸ θάρρος ὅπερ ἐλλείπεν ὁλοτελῶς κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον. Ἐκ δὲ τούτων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σώφρονος μὲν ἀλλὰ δυσχεροῦς σχεδίου τοῦ συνετοῦ Ζόφφρ δύναται νὰ ἐλπίζῃ τὸ γαλλικὸν ἔθνος, ὅτι θέλει ἀντεπεξέλθει γενναίως καὶ ἀποτελεσματικῶς τὸν παρόντα πόλεμον, καθ' ὅσον μετὰ τὰ Βελγικὰ ὄργια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἡ περὶ αὐτοῦ καταρτισθεῖσα παγκόσμιος γνώμη εἶναι μία καὶ ἀναμφίβολος, ὅτι καὶ ἐὰν τὸ ἐπιτελεῖον διατελῇ ἀμέτοχον τῶν πράξεων τούτων, εἶναι ἔνοχον καὶ ἀξιοκατάκριτον, οὐχὶ διότι ἀνέχεται τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ διότι ἀρνεῖται ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ταύτην, ἅτινα Βασιβουζοῦκοι, Βάνδαλοι, Οὖνοι καὶ Γότθοι θεωροῦσι νόμιμα καὶ ἐκτελοῦσιν ὁμολογοῦντες ὅτι εἶναι ἔργα αὐτῶν. Καταστροφαὶ, οἷας εἴδομεν εἰς Λουβαὶν, Μαλὶν καὶ Τερμὸν ἐν Βελγίῳ καὶ εἰς Ρεὶμς ἐν Γαλλίᾳ, ἵνα ἀναφέρωμεν μονον τὰ κυριώτερα, δὲν ἀναγράφονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εἰμὴ ὡς ἔργα τῶν ἄνω ρηθέντων λαῶν, οὐδέποτε δὲ λαῶν ἐπιθυμούντων νὰ λέγωνται πεπολιτισμένοι καὶ νὰ γείνωσιν ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ τῆς οἰκουμένης, διότι ἀποδεικνύουσι δυστυχῶς τὴν πρώτην καταγωγήν των καὶ «φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον».

Α. Κ. Φ.

Ο ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς ἁγιοτάτη Ἐπισκοπὴ ἐδεξιοῦτο καὶ ἀπένεμε τὰς προσηκούσας ἐκκλησιαστικὰς τιμὰς ἐν τῷ περιβλέπτῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Παροναξίας ***Ἱερόθεον*** διερχόμενον ἐντεῦθεν, ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν, ἐπὶ τὴν ποιμαντορίαν τῆς ὁποίας ἡ θεία χάρις μετεπέμψατο αὐτόν. Ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας ἐκλήθη εἰς τὸν περίβλεπτον τοῦ ἐπισκόπου θρόνον μετὰ βραχεῖαν ἀλλ' ὑπέροχον ἐκκλησιαστικὴν σταδιοδρομίαν καθ' ἣν ἀνεδείχθη οὐ μόνον ἄξιος νὰ ποιμάνῃ τὴν χριστεπώνυμον ποίμνην ἀλλ' ἐξ ἴσου ἱκανὸς νὰ διαθερμάνῃ καὶ ὑπεκκαύσῃ τὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ.

Ἱεροκήρυξ μελίρρυτος, καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων σοφὸς, μετέδιδε τὰ ζωοποιὰ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας νάματα ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἑκάστοτε δράσεώς του, πρὸ παντὸς ὅμως ἐνθουσιώδης πατριώτης, ἅμα ὡς τὰ τέκνα τῆς πατρίδος ἔσπευσαν εἰς τὰ σύνορα, ἵνα συνεχίσωσι τοὺς πατροπαραδότους κατὰ τῶν ἀπίστων ἀγῶνας, στρατιώτης καὶ αὐτὸς τοῦ Χριστοῦ, ὑψῶν ὑψηλὰ τὸ χριστιανικὸν σύμβολον, τὸ σύμβολον ἐκεῖνο ὑφ' ὃ ὁ Κύριος νίκας τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρεῖται, μετέσχεν ἀμφοτέρων τῶν πολέμων μας, παρηγορῶν τοὺς κάμνοντας, ἐγκαρδιῶν τοὺς ἀποκαρτεροῦντας, ἐνθουσιάζων τοὺς πολεμιστὰς, δι' ὃ καὶ ἡ πολιτεία ἐκόσμησε τὰ στήθη του διά τε τοῦ παρασήμου τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τῶν ἱπποτῶν τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν μεταλλείων ἀνδρείας ἀμφοτέρων τῶν πολέμων μὲ ὅλας τὰς διεμβολάς. Εὐτυχὴς ἡ ἐπισκοπὴ Παροναξίας τοιούτου τυχοῦσα Ἀρχιερέως.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας ὁ κόσμος τὰς διῆλθε ἐν μεγίστῃ συγκινήσει διὰ τὴν προκληθεῖσαν ἔλλειψιν ἄρτου.

— Οἱ ἀρτοποιοὶ προβάλοντες τὸ ζήτημα τῆς ὑψώσεως τοῦ ψωμιοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθη ἡ Ἀστυνομία, ἠναγκάσθησαν νὰ διακόψωσι τὰς ἐργασίας τῶν φούρνων των, τοὺς ὁποίους μάτην περιεκύκλωνε ὁ κοσμάκης.

— Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔλειψαν αἱ κωμικαὶ σκηναὶ ἐκ τῆς περιστάσεως αὐτῆς, τὰς ὁποίας προεκάλεσε ἡ ἀπελπισία τοῦ δυστήνου οἰκογενειάρχου, ὅστις ὅλα τὰ ἔβλεπε μαῦρα ἐκείνην τὴν στιγμήν.

— Δὲν ἔλειψαν καὶ μερικοὶ ἀπαισιόδοξοι νὰ εὕρουν ἀφορμὴν εἰς τὴν περίστασιν διὰ νὰ σημάνουν τὸ «τέλος τοῦ κόσμου».

— Ἕνας ἐντελῶς ἀπαθὴς καὶ ψυχραιμότατα παρακολουθῶν τὴν ἀγωνίαν τοῦ πλήθους διεκύρηττε ὅτι ἂν δὲν ὑπάρχῃ ψωμὶ ὑπάρχουν ὅμως πατάταις, καὶ εἰμποροῦσε ὁ κόσμος νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐπιούσιόν του διὰ «πουρέ».

— Ἀσφαλῶς θὰ εἶνε ὁ μοναδικὸς εἰς τὸν τόπον μας.

— Μετὰ πολλῆς λύπης ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἔμαθε τὴν κατάργησιν τοῦ Διδασκαλείου τοῦ Παρθεναγωγείου μας.

— Τὸ Διδασκαλεῖον αὐτὸ ἐβοήθη φυσικὰ πολλὰ τῶν κοριτσιῶν τοῦ Νομοῦ μας, τὰ ὁποῖα στερούμενα τῶν μέσων νὰ μεταβῶσιν εἰς Ἀθήνας ἐλάμβανον ἐντεῦθεν τὸ δίπλωμα τῆς διδασκαλίσσης.

— Ἤδη μὲ τὴν κατάργησίν του, ἐκτὸς τοῦ ὅτι χάνει ὁ τόπος μας μίαν πρόοδον ἐπὶ τέλους ἔστω καὶ μικρὰν, τὴν ὁποίαν εἶχε ἐκ τῶν ἐρχομένων ἐνταῦθα κορασίων ἐκ τῶν Κυκλάδων, στερεῖ καὶ πολλῶν τῆς πόλεώς μας τὸ τόσον λαμπρὸν μέλλον.

— Θέλομεν νὰ εἴμεθα ἐν πλήρει πεποιθήσει ἂν γράψωμεν ὅτι τόσον οἱ Βουλευταί μας, ὅσον καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τοῦ τόπου μας θὰ ἐνεργήσωσι καταλλήλως καὶ δραστηρίως, ὥστε, νὰ προλάβουν τὴν κατάργησίν του, ἵνα μὴ καὶ πάλιν ἡ δυστυχής μας Σῦρος στερηθῇ ἑνὸς τόσον ἐπωφελοῦς ἱδρύματος.

— Τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μας μὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, τὸ ὁποῖον πρὸ καιροῦ ἔθιξε ἡ «Παλιγγενεσία» πρέπει οἱ κ. ἁρμόδιοι νὰ τὸ θεωρήσωσιν ὡς ἀρκετὰ σπουδαῖον.

— Κρούομεν τὸν κώδωνα —κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἔκφρασιν— προτοῦ εὑρεθῶμεν πρὸ τετελεσμένου γεγονότος, ὁπόταν δὲν θὰ ἔχωμεν ἀσφαλῶς παρὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα.

— Τὸ ἱδρυθὲν ἐνταῦθα Ἐφετεῖον — τοῦ ὁποίου τὴν ἵδρυσιν, δικαίως ἄλλως τε ἐχαιρετίσαμεν μετὰ τόσης χαρᾶς, — δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ σταθῇ ἄνευ τακτικῆς συγκοινωνίας μὲ τὴν Μυτιλήνην, Χῖον καὶ Σάμον.

— Δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ ὀλίγη καλὴ θέλησις, καὶ ὀλίγη ἀγάπη πρὸς τὸν τόπον μας, ἐὰν δὲν

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . Δραχ. 10.
» ἑξάμηνος . . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 12.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

θέλωμεν νὰ τὸν καταστήσωμεν χειρότερον τῆς Δήλου.

— Ὁ χειμὼν φαίνεται πλέον νὰ πλησιάζῃ.

— Δὲν τὸν ἀναγγέλλει μόνον ὁ ψυχρὸς ὁπωσδήποτε καιρὸς, ἡ ἀραιὰ βροχὴ, καὶ τὸ συμμάζευμα τοῦ κόσμου εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν καφενείων.

— Τὸν ἀναγγέλλει καὶ ἡ ἐπίσημος ἐμφάνισις τῶν πωλητῶν τῶν «ζεστῶν καστάνων» οἵτινες ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς συνήθεις των θέσεις.

— Ἡ ὑπαίθριος ζωὴ εὑρίσκεται ἐν τελείᾳ ὑφέσει.

— Καὶ αὐτὸς ὁ κινηματογράφος τοῦ κ. Γιαννίρη συνάζει ἐλάχιστον κόσμον.

— Οἱ βοηθητικοὶ εὑρίσκονται ἐν μεγάλῃ συγκινήσει μὲ τὴν αὐστηρότητα τὴν ὁποίαν ἡ ἐπὶ τούτου ὁρισθεῖσα ἐπιτροπὴ τῆς ἀναθεωρήσεως των τοὺς ἐξετάζει.

— Ἐννοεῖται ὅτι οἱ μὴ κουραμπιέδες τοὺς εἰρωνεύονται ἀρκετὰ, καὶ δὲν παύουν τοῦ νὰ τοὺς εὔχονται νὰ γυρίσουν ντυμένοι στὸ χαχί!

— Τὸ κλείσιμον τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων συνεκίνησε πολὺ τοὺς ναυτικούς μας κύκλους, οἵτινες πολλὰς καὶ ποικίλας ἔδιδον ἐξηγήσεις.

— Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἔδωκε φυσικὰ ἀφορμὴν εἰς τοὺς συζητητάς μας πρὸς σχόλια καὶ πρὸς συμπεράσματα οὐκ ὀλίγα

Ἐπιβεβλημένη ὑποχρέωσις

Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὸ καθ' ἡμᾶς Δημοτικὸν Συμβούλιον, κοινῇ ψήφῳ, ἀπεφήνατο νὰ ἀπευθυνθῇ θερμὴ παράκλησις πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπὲρ τῆς ἐν Σύρῳ συστάσεως Διδασκαλείου ἀρρένων καὶ θηλέων. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι πληρέστατα δεδικαιολογημένη, διότι ἡ Σύρος, ὡς ἐκ τῆς διοικητικῆς ἐν γένει διαρρυθμίσεως τοῦ Βασιλείου, ἀναγνωρίζεται καὶ λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ λόγῳ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς περιωπῆς της, ὡς ἡ πρωτεύουσα τοῦ νησιωτικοῦ τμήματος τοῦ Βασιλείου καὶ ὡς τοιαύτη δέον ν' ἀπολαμβάνῃ ὅλων τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουσιν αἱ πρωτεύουσαι τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ Βασιλείου, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ νησιωτικὸς τῆς χώρας μας πληθυσμὸς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ὁ μᾶλλον προηγμένος εἰς πολιτισμὸν καὶ ἡμερότητα ἠθῶν, εἶναι ὁ νομοταγέστερος καὶ νομιμοφρονέστερος τῶν πληθυσμῶν τοῦ Βασιλείου, ἀείποτε ἐκτελῶν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεις του, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν. Οὔτε σεισαχθείας ἐζήτησέ ποτε, οὔτε ἀγροτικὰ ἢ σταφιδικὰ ζητήματα ἤγειρε, οὔτε πράγματα παρέσχε ποτε εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς χώρας. Καὶ ἐν τούτοις αἱ κυβερνήσεις μας οὐδέποτε ἐπολιτεύθησαν ἔναντι τῶν νησιωτικῶν πληθυσμῶν ὡς προσῆκε. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ νῦν κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μιμηθῇ τὰς προκατόχους της. ὡς πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν, διὰ τοὺς νομοταγεῖς νησιωτικοὺς πληθυσμούς.

Ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης

Καθ' ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ὑποδοχῶν τοῦ Δημαρχείου ἀναρτηθήσεται μεταξὺ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Δήμου καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ μακαρίτου Θεμιστοκλέους Ζ. Πετροκοκκίνου, ἑνὸς τῶν μεγαλειτέρων εὐεργετῶν τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως. Τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, συμμεριζόμενοι πληρέστατα, ἐγκαρδίως ἐπικροτοῦμεν.

Τὸ Νοσοκομεῖον τῶν μολυσματικῶν νοσημάτων

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἀναγγέλομεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας, ὅτι ὁ φιλόπολις Δήμαρχός μας κ. Πετροκόκκινος καὶ ἄλλην σπουδαιοτάτην τῆς πόλεως ἔλλειψιν σκοπεῖ νὰ πληρώσῃ. Σκέπτεται δηλονότι ν' ἀνεγείρῃ μικρὸν ἀλλὰ τέλειον νοσοκομειον διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ μολυσματικῶν νοσημάτων, εὐλογίας, πανώλους καὶ τῶν τοιούτων, οἵτινες μέχρι τοῦδε μετεφέροντο εἰς τὰ γνωστὰ ἐρείπια, τὰ λεγόμενα εὐλογιοκομεῖα. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀναγκαιοτάτου τούτου διὰ τὴν πόλιν μας ἱδρύματος, διότι ὡς ἐμάθομεν ὁ μηχανικὸς τοῦ Δήμου ὑπέβαλε τὴν Δευτέραν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἰατρικῆς τῆς πόλεώς μας Ἑταιρείας τὸ ἐκπονηθὲν ὑπ' αὐτοῦ σχέδιον τοῦ νέου Νοσοκομείου.

Ἡ δῆθεν ἀπεργία

Ἐκ τυχαίου ὅλως περιστατικοῦ, συμπεσόντος μὲ τὴν περιλάλητον καταναγκαστικὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς, δὲν παρήχθη τὸ ἀνάλογον ποσὸν ἄρτου τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν κατανάλωσίν τῆς Κυριακῆς κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ ἐντεῦθεν προέκυψε δυσφορία τις, διότι οἱ καταναλωταὶ δὲν εὕρισκον τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς ἄρτον. Κατὰ σύμπτωσιν δὲ συνέπεσε κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ἡ δήλωσις τῶν ἀρτοποιῶν, ὅτι, ἐφ' ὅσον μὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα παρακαταθήκη παλαιὰ ἀλεύρων δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐργαζόμενοι μὲ τὴν ὑφεστῶσαν διατίμησιν τοῦ ἄρτου, ἅμα ὅμως εὑρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶσιν Ἀμερικανικὰ ἄλευρα, τὰ ὁποῖα δι' εὐνοήτους λόγους πωλοῦνται εἰς πολλῷ μεγαλειτέραν τιμὴν τῶν ρωσσικῶν, ἐνῷ εἶναι κατωτέρας ποιότητος, τότε πρέπει νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις εἰς μεγαλειτέραν τιμήν. Ἐντεῦθεν οἱ περὶ ἀπεργιῶν θρύλοι καὶ αἱ διαδόσεις περὶ ἀποπείρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν περιστάσεων ἐκ μέρους τῶν ἀρτοποιῶν, οἵτινες τοὐναντίον ἐδείχθησαν εἰλικρινέστατοι, ὡς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ καὶ αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, οὗ ἡ ἐνέργεια εἰς αὐτὴν τὴν σοβαρὰν περίστασιν ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὑπερτέρα παντὸς ἐπαίνου.

Ὑποπτον κρούσμα πανώλους

Πρό τινων ἡμερῶν κατηγγέλθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅτι παρὰ τὸ οἰνοπωλεῖον Μ. Μαμίδη προσεβλήθη ἐξ ὑπόπτων συμπτωμάτων πανώλους ὁ λοστρόμος Κ. Οἰκονόμου. Πάραυτα μετέβη ἐπὶ τόπου ὁ ἀστυΐατρος κ. Μπαρμπέτας ὅστις ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἀδενίτιδος, οὐδεμίαν σχέσιν ἐχούσης πρὸς τὴν φοβερὰν νόσον. Ἡ Διεύθυνσις ὅμως τῆς Ἀστυνομίας πρὸς καθησύχασιν τοῦ κοινοῦ παρεκάλεσε δι' ἐγγράφου της τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας Σύρου ὅπως ἀποστείλῃ ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν αὐτῆς πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὑπόπτου ἀρρώστου. Πάραυτα ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας κ. Βρατσαφόλης μετέβη μετὰ τῶν ἑταίρων ἰατρῶν κ. Περιφανάκη, Γουλανδρῆ καὶ Ροσολάτου οἵτινες ἐξετάσαντες τὸν πάσχοντα ἔμειναν πληρέστατα σύμφωνοι μετὰ τοῦ ἀστυΐατρου κ. Μπαρμπέτα, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς ἀδενίτιδος.

Ἡ ἐν Παρακοπῇ πανήγυρις τοῦ «Σταυροῦ».

Μεγαλοπρεπὴς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ πάνδημος ἐτελέσθη ἐν Παρακοπῇ ἡ μεγάλη πανήγυρις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀθανασίου. Ὁ εὐσεβὴς ζῆλος τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐθυμίου Δρακωτοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. κ. Γ. Βελισσαροπούλου, Ἀνδρέου Κοῆ καὶ Ν. Βόγλη παρεσκεύασε λαμπρὰν τὴν πανήγυριν ταύτην, εἰς ἣν συνέρρευσε πλῆθος προσκυνητῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν παρακειμένων χωρίων τῆς Σύρου. Πρὸς πάντας δὲ τοὺς προσελθόντας εὐσεβεῖς προσκυνητὰς οὐδενὸς κόπου φειδόμενοι οἱ εἰρημένοι ἔφοροι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ παρέσχον ἄφθονα τὰ μέσα πρὸς ἄνετον διαμονὴν κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως. Ἐπὶ τούτοις διαπέμπομεν τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μας τοῖς τε κ. κ. Ἐφόροις καὶ τῷ Ἐφημερίῳ τοῦ Ναῷ.

Ἡ ἐν Χρούσοις πανήγυρις τῶν «Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου»

Μετὰ μεγίστης ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀθανασίου ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ πανήγυρις τοῦ ἐν Χρούσοις Ἱεροῦ Ναοῦ «τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου».

Ὁ ναὸς ἅπας ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἀπήστραπτεν ἐξ ἀπαραμίλλου καθαρειότητος τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐναρέτου καὶ εὐλαβοῦς ἐφημερίου ἱερέως κ. Εὐαγ. Κονταράτου, ὅστις μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου μετὰ προθυμίας καὶ εὐγενείας τρόπων περιεποιεῖτο πάντας τοὺς προσκυνητάς, ὧν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ προσῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων χωρίων ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν Θεοτόκον διατρανοῦντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν λατρείαν καὶ σεβασμὸν καὶ ἀντλοῦντες τὴν εὐελπιν καὶ θείαν παραμυθίαν τοῦ μέλλοντος χρόνου παρὰ τῆς Θεομήτορος. Τὴν δὲ διακόσμησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ Ναοῦ διὰ φυσικῶν ἀνθέων καὶ πολυτίμων ἱερῶν ἀμφίων ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς παραμονῆς μετὰ ἀγνοτάτου θρησκευτικοῦ ζήλου ἐπετέλεσαν τριὰς καλλιπαρείων παρθένων, αἱ δες Καλλιόπη καὶ Σοφία Λ. Ροΐλοῦ, Μαρία Α. Κοτσιφάκη καὶ ἡ κ. Δέσποινα Γ. Φουστάνου ἅπασαι οὖσαι τέκνα τῶν πρώτων τῆς Ἑρμουπόλεως οἰκογενειῶν καὶ δι' εὐλαβῶν χειρῶν καὶ ἁγνῆς ψυχῆς καὶ προθυμίας πλέξασαι τοὺς ἑορτασίμους στεφάνους τῆς ἑορταζομένης Παναγίας.

Γενομένης δὲ τῆς περιφορᾶς τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος κατὰ τὴν λιταγείαν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Σύρου ἐναρμόνιος μουσικὴ ἐπαιάνισε διαδηλοῦσα τὸν θρίαμβον τῆς ἑορτῆς, ὃν ἐπέστεψεν ἀφ' ἑσπέρας χορὸς πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Λέσχης ἐν μέσῳ πολυχρώμων βεγγαλικῶν φώτων.

Δωρεὰ πολυτίμων σκευῶν πρὸς τὸν ἐν Παρακοπῇ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Σταυροῦ

Κατ' αὐτὰς ἡ εὐσεβὴς καὶ ἐρίτιμος τῆς ἡμετέρας πόλεως κ. Αἰκατερίνη Α. Μαυρογορδάτου προσέφερε δωρεὰν (6) ἐξ κανδυλῶν ἐκ πολυτίμου Ῥωσσικοῦ μετάλλου ἀνωτέρου τοῦ ἀργύρου. Αἱ κανδύλαι αὗται οὖσαι ὡραῖαι τὸ σχῆμα κατεσκευάσθησαν ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπίσημον κόσμημα τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐν Παρακοπῇ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σταυροῦ. Καὶ ἄλλοτε ἡ εἰρημένη κυρία ἐμφορουμένη τοῦ ἱεροῦ ζήλου πρὸς τὸν ναὸν τοῦτον προσέφερεν εἰς αὐτὸν κολυμβήθραν, ἐξαπτέρυγα καὶ κώδωνα, πάντα πολύτιμα καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀντάξια τῆς εὐλαβοῦς αὐτῆς διαθέσεως.

Διὰ τοὺς δυσπιστοῦντας

Ἄξιος πάσης πίστεως συμπολίτης μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν περικοπάς τινας ἐξ ἐπιστολῆς ὑπὸ χρονολογίαν 5 Σεπτεμβρίου (ν. η.) ἣν ἔλαβεν ἐκ Γαλλίας παρὰ γαλλίδος κυρίας, κατοικούσης εἰς ἓν τῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καταληφθέντων διαμερισμάτων. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀποσπῶμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας μερικὰ μέρη. «Ἀναχωρῶ αὔριον τὴν πρωΐαν δι' αὐτοκινήτου μὲ τὸ μικρό μου ἀγοράκι (6 ἐτῶν). Ἕνας γείτων μου, ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὸ κοριτσάκι του, μοὶ τὸ ἐνεπιστεύθη ἕως τὸ .... Ἂν δὲν εἶχα τὸ μικρό μου θὰ ἐκαθήμην μεχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἀλλ' ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸ Αἶσν καὶ ἀπὸ τὸ Βέλγιον σύροντες ἀπὸ τὸ χέρι παιδιὰ, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ κατέστησαν ἀνάπηρα, ἐφοβήθην. Χθὲς μία ἀτυχὴς ἀπὸ τὸ Βέλγιον εἶχε ἕνα μωρὸ 2 ἐτῶν μὲ τὰ μπρατσάκια του φασκιωμένα· οἱ Γερμανοὶ τοῦ ἔκοψαν ἀσπλάχνως τὰ χεράκια, ἀφοῦ ἐσκότωσαν καὶ τὸ ἀδελφάκι του ἕνα παιδάκι 7 ἐτῶν. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ μόνον. Τὰ ἀκρωτηριασμένα παιδιὰ εἶναι πολυάριθμα· εἶναι φρικτὸν· δὲν θέλω νὰ μοῦ συμβῇ παρόμοιον καὶ δι' αὐτὸ φεύγω. Τὰ τραῖνα πολιορκοῦνται, ὅλοι οἱ φίλοι μαζέψυγον».

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἐξ ἧς ἠρύσθημεν τ' ἀνωτέρω, κατετέθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δυσπιστοῦντος περὶ τῆς αὐθεντικότητος αὐτῆς.

Ἀνακοινωθέντα τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Προξενείου.

Τηλεγράφ. τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν Γερμανικὴν Πρεσβείαν.

22 Σεπτεμβρ. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ψεύδεται ἰσχυριζομένη ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐβομβάρδισαν ἄνευ λόγου τὴν μητρόπολιν τῆς Ρέϊμς. Ἡ Ρέϊμς εἶναι μία πόλις ὠχυρωμένη, ἥτις κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐχρησίμευεν ὡς βάσις ἀμύνης κατὰ τῶν Γερμανῶν. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς πόλεως δὲν ἠδύναντο οὗτοι δυστυχῶς νὰ ἀποφύγουν τὸν βομβαρδισμὸν *ἐπειδὴ εἰς τὰ κωδωνοστάσια τῆς μητροπόλεως εἶχον ἐγκατασταθῆ σταθμοὶ παρατηρήσεως*, διὰ τῶν ὁποίων ἐπροξενήθησαν εἰς τὸ ἡμέτερον πεζικὸν μέγισται ζημίαι, ὥστε εἰς τοὺς Γάλλους μόνον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ οἱαδήποτε ζημία τὴν ὁποίαν τυχὸν ὑπέστη ἡ μητρόπολις τῆς Ρέϊμς.

23 Σεπτεμβρ. Αἱ Γερμανικαὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Charle oi μεγάλας ποσότητας σίτου διὰ τὸν ἐργατικὸν πληθυσμόν. Ὅμοια μέτρα ἐλήφθησαν καὶ δι ἄλλας πόλεις τοῦ Βελγίου.

Τὸ Γερμανικὸν Ναυαρχεῖον ἀνακοινοῖ·

Τὸ ὑπυβρύχιον u 9 ἐβύθισε 15 μίλλια βορείως τοῦ Hork τῆς Ὁλλανδίας τὰ ἀγγλικὰ θωρηκτὰ καταδρομικὰ «Ἀμπουκίρ» «Χόγκ» καὶ «Κρεσσύ» Ἐκ τοῦ πληρώματος ἐπνίγησαν ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα· οἱ δικσωθέντες παρελήφθησαν ἀπὸ Ἀγγλικὰ καὶ Ὁλλανδικὰ ἀτμόπλοια καὶ μετεφέρθησαν εἰς Ὁλλανδίαν.

Οἱ Γερμανοὶ δὲν εἶχον οὐδεμίαν ἀπώλειαν. Τὸ ὑποβρύχιον ἐπέστρεψε αἰσίως εἰς τὸ ὁρμητήριόν του.

24 Σεπτ. *Γενικὸν Στραταρχεῖον*

Εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῆς Γερμανικῆς δυτικῆς στρατιᾶς, ἐκεῖθεν τοῦ Oise διεξάγεται σφοδρὸς ἀγών. Οἱ Γάλλοι ἀπεπειράθησαν ὑπερφαλλάγγισιν, ἀπέτυχον ὅμως. Ἀνατολικῶς τοῦ δάσους τῆς Ἀργκὸν δὲν ἐσημειώθησαν σπουδαῖοι ἀγῶνες. Κατελήφθη ἡ πόλις τῆς Varennes. Ἡ ἐπίθεσίς μας προχωρεῖ. Αἱ νοτίως τῆς Uerdun εὑρισκόμεναι στρατιαὶ ἀπέκρουσαν ὅλας τὰς ἀντεπιθέσεις τῶν Γάλλων καὶ συνέλαβον πολλοὺς αἰχμαλώτους καὶ μεγάλην λείαν πυροβόλων καὶ πολεμοφοδίων.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Λορραίνην καὶ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀλσατίας ἡττήθησαν αἱ Γαλλικαὶ προφυλακαί.

Ἀποφασιστικαὶ μάχαι δὲν ἔγιναν ἀκόμη.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθεται συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 11525 τῆς 24 Ἰουλίου 1914 διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ κατ' ἐργολαβίαν ἀνακαίνισις τῶν ἐπιχρισμάτων τῶν ἐξωθολίων τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, συμφώνως πρὸς τῷ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως καταρτισθέντι προϋπολογισμῷ τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν καὶ τῶν ὅρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι, προσερχόμενοι εἰς τὸ ἐνταῦθα παρὰ τὸ Δημοτικὸν θέατρον γραφεῖον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου (Τυπογραφεῖον Πατρίδος) ἀπὸ τῆς 9ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς μεσημβρίας ἑκάστης ἡμέρας.

Ἡ ὁλικὴ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς χιλίας ἑξακοσίας ὀγδοήκοντα, ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἡ μειοδοσία, ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ παρὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν καφενείῳ τοῦ Νικολάου Λ. Κωστάλα ἐνώπιον τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἄρχεται τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1914 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ λήγει τὴν 28ην ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 12ης, κηρύττοντος τοῦ κήρυκος τὰς διδομένας προσφοράς.

Ἵνα ἐργολάβος τις γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμὸν δέον νὰ προσαγάγῃ α'.) Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1902 Β. Διατάγματος προβλεπόμενον πιστοποιητικόν. β'.) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου Ταμίου, ὅτι ἐπλήρωσε τὸν καταστάντα ἀπαιτητὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, γ'.) Γραμμάτιον καταθέσεως ἐγγυήσεως δραχμῶν 84, καὶ δ'. Ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιτηδεύματος.

Ὁ Ἐργολάβος ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Μαρτίου 1884, 8 Ἰανουαρίου 1890, 16 Δεκεμβρίου 1891, 4 Ὀκτωβρίου 1902, 1 Φεβρουαρίου 1908 καὶ 27 Αὐγούστου 1910 Β. Διαταγμάτων, ὑποχρεούμενος νὰ παραδώσῃ τὸ ἔργον μετὰ 40 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, θὰ λαμβάνῃ δὲ κατὰ δόσεις τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας του, ἐκ τῶν ἀναληφθησομένων ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου χρημάτων τοῦ Ναοῦ, τῶν κατατεθειμένων ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, συνεπείᾳ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀναλόγως τῆς προόδου ταύτης καὶ τῆς ἀξίας τῶν μεταφερομένων ὑλικῶν, ἡ δὲ τελικὴ ἐξόφλησις αὐτοῦ γενήσεται μετὰ τὴν ὁριστικὴν παράδοσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ θὰ παραληφθῇ παρ' ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὁρισθησομένης.

Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ τῆς ἐργολαβίας συμβολαίου βαρύνουσι τὸν μειοδότην.

Τὰ πρακτικὰ τῆς Δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου ἔγκρισιν ἧς ἄνευ οὐδὲν ἀποκτᾷ ὁ τελευταῖος μειοδότης δικαίωμα κατὰ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐπίσης οὐδὲν δικαίωμα ἀποκτᾷ ἐκ τῆς τυχὸν βραδείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος — *Τὰ Μέλη*

Ρ. Γαβαλᾶς — **Γεν. Εὐμορφόπουλος**
Μικὲς Γ. Μπάϊλας
Π. Σμυρναιούδης

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1914.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐγκρίνεται μετὰ τῶν γενομένων ὑφ' ἡμῶν προσθηκῶν.

Ὁ Νομαρχὼν τῶν Κυκλάδων
Δ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου σήμερον τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1914 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστ. κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Λαμπρινὸς Τσιτσεκλῆς, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Κωνστ. Καλομενοπούλου πληρεξουσίου τῶν Σπυρίδωνος, Ἀντωνίου, Εὐαγγέλου, Δημητρίου, Γεωργίου καὶ Δεσποίνης Σταύρου Μπαρμπέτα κατοίκων ἐνταῦθα *ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Ἀθανάσιον Ι. Κρῖνον ἐφοπλιστὴν κάτοικον ἐπίσης τέως διαμένοντα προσωρινῶς εἰς Λονδῖνον τὴν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ε. ε. ἀγωγὴν τῶν ἄνω ἐναγόντων* ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δι' ἧς καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους καλοῦσιν αὐτὸν ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτοῦνται ἵνα ὑποχρεωθῇ καὶ πληρώσῃ αὐτοῖς δρ. 75,520 ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 21 Ἰουνίου ἐνεστ. ἔτους καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τέλη. Ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις, κηρυχθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστή. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Σύρου — *Ὁ Δ. Κλητὴρ*
Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ — ΛΑΜΠΡ. Γ. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ

Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Τὸ Βῆμα».

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλλᾳ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Λιμένι Βαθέος (Σάμου), Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.

Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (Ὑπο]μα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζικίῳ.

Ἐν Λονδίνῳ (22 Fenchurch Street), Λεμεσῷ (Κύπρου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

κ. κ. Διον. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Μαρκήσιος δὲ Ῥεβερσὸ, Ἀντιπρόεδρος, Ἰάκωβος Μπωννιὲ, Διευθύνων Σύμβουλος, Ἰωάννης Ἀθηνογένης, Στέφανος Εὐγενίδης, Βαρῶνος δὲ Νεφλίζ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Κ. Βερούγκ, Λεωνίδας Ζαρίφης.

Γενικὸς Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγας, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσα τόκον:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἓξ μηνῶν
4 ο)ο » » ἑνὸς ἔτους
5 ο)ο » » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHÈQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHÈQUES) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην, καταθέσεις, πληρώνει τόκον 4 ο)ο.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Τοῦ κ. ΝΙΚ. Γ. ΣΙΜΟΥ

μετεφέρθη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ρήγα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κτῆμα τοῦ κ. Ι. Μαυρομάτη τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐχρησίμευεν ὡς Συμβολαιογραφεῖον.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

τοῦ κ. **Γ. ΑΔΑΜ** καὶ **Σια**

Ἔφθασαν

Καραμέλαι γεμισταὶ, Σχίται, Μοῦρα, Φοντὰν κλπ. τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίου Slelgo εἰς συλλογὴν πλουσιωτάτην.

Τιμαὶ ἀσυναγώνισται.

Μία μόνον ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ πεισθῆται ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, σχέδια, καὶ τιμάς. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ Κατάστημα εὑρίσκετε ὅλα τὰ εἴδη κονσερβῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν Παντοπωλείου εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἰατρὸς, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Γῆς Σεπτεμβρίου 26Α.